

Čís. 17322.

Byla-li pozůstalost dodatečně projednána jen s jedním dědicem, ač se v původním řízení k pozůstalosti přihlásili dva dědicové, jimž byla pozůstalost také odevzdána, jest dodatečné projednání pozůstalosti zmatečné.

(Rozh. ze dne 2. června 1939, R I 280/39.)

V pozůstalostním řízení o pozůstalosti po Janu S. byla pozůstalost odevzdána bezvýmínečně ze zákona se přihlásivším dědicům Antonínu a Janu S., a to podle dědické dohody mezi těmito dědici uzavřené. K návrhu Jana S. odevzdal pozůstalostní soud jmění zemřelého dodatečně najevo vyšlé jen tomuto dědici. O tomto jmění nebyl druhý dědic Antonín S. ani vyrozuměn a také dodatečné řízení pozůstalostní bylo provedeno bez něho. Rekursní soud zrušil k stížnosti Antonína S. usnesení prvního soudu, jímž bylo dodatečně najevo vyšlé pozůstalostní jmění odevzdáno jedině Janu S. **Důvody:** Podle § 179 nesp. pat. jest o nově nalezeném jmění po odevzdání pozůstalosti provést dodatečně úřední jednání a učiniti opatření k zapravení zákonných poplatků. Není třeba nové dědické přihlášky ani odevzdání. Z toho plyne, že návrh na projednání pozůstalosti o jmění nově najevo vyšlém nemá sice v zápětí zahájení nového pozůstalostního řízení, nýbrž řízení se jen přimyká jako dodatek k pozůstalostnímu řízení již ukončenému, ale neznamená to, že by toto řízení mělo být provedeno jen s jedním dědicem bez účasti druhého dědice, jenž se předchozího projednání zúčastnil. Pro dodatečné řízení podle § 179 nesp. pat. jest použití zásad, kterými se řídilo dřívější pozůstalostní řízení. V dřívějším pozůstalostním řízení učinili dědici podle § 114 nesp. ř. místopřísežné seznání jmění podavše bezvýmínečnou dědickou přihlášku. Místopřísežné seznání jmění bylo vzato za podklad projednání místo soupisu (§ 114, II. odst. nesp. pat.). Vyskytlo-li se nyní nové jmění dříve neznámé, mohlo se dodatečné řízení podle § 179 nesp. pat. projevit zase jen ve formě místopřísežného seznání jmění, ovšem souhlasného seznání obou dědiců. To předpokládá, že druhý dědic měl být o nově najevo vyšlém jmění zpraven a že řízení mělo být provedeno za jeho účasti. Nestalo-li se tak, byla porušena zásada o nutnosti slyšení účastníky před rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 41 lit. g) zák. č. 100/1931 Sb. z. a n.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Rekursní soud správně zrušil napadené usnesení jako zmatečné podle § 41 g) zák. 100/1931 Sb. z. a n., neboť k pozůstalosti po Janu S. se přihlásili dva dědici, jimž pozůstalost byla také odevzdána, takže dodatečným projednáváním pozůstalosti ve smyslu § 179 nesp. pat. provedeným toliko s jedním dědicem byla porušena zásada o nutnosti slyšení před rozhodnutím účastníky, tedy v tomto případě druhého dědice Antonína S.